

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

3 oktober 2022

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2022/C 380/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2022/C 380/02	Mål C-365/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 7 juni 2022 – IT mot État belge	2
2022/C 380/03	Mål C-422/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 22 juni 2022 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Toruniu mot TE	2
2022/C 380/04	Mål C-433/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 30 juni 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira mot HPA – Construções SA	3
2022/C 380/05	Mål C-442/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 5 juli 2022 – P sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie	3
2022/C 380/06	Mål C-451/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 7 juli 2022 – RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV; Ytterligare deltagare i rättegången: Minister van Infrastructuur en Waterstaat	4
2022/C 380/07	Mål C-463/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht München (Tyskland) den 12 juli 2022 – DP mot BMW Bank GmbH	5

2022/C 380/08	Mål C-484/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 20 juli 2022 – Förbundsrepubliken Tyskland mot GS, företrädd av föräldrarna	5
2022/C 380/09	Mål C-535/22 P: Överklagande ingett den 9 augusti 2022 av Aeris Invest Sàrl av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-628/17, Aeris Invest mot kommissionen och SRB	6
Tribunalen		
2022/C 380/10	Mål T-396/22: Talan väckt den 28 juni 2022 – Landesbank Baden-Württemberg mot gemensamma resolutionsnämnden	8
2022/C 380/11	Mål T-397/22: Talan väckt den 28 juni 2022 – Bayerische Landesbank mot Gemensamma resolutionsnämnden	9
2022/C 380/12	Mål T-398/22: Talan väckt den 28 juni 2022 – Deutsche Bank mot Gemensamma resolutionsnämnden	10
2022/C 380/13	Mål T-399/22: Talan väckt den 28 juni 2022 – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mot gemensamma resolutionsnämnden	11
2022/C 380/14	Mål T-400/22: Talan väckt den 28 juni 2022 – Berlin Hyp mot gemensamma resolutionsnämnden	13
2022/C 380/15	Mål T-401/22: Talan väckt den 29 juni 2022 – DVB Bank mot gemensamma resolutionsnämnden	13
2022/C 380/16	Mål T-402/22: Talan väckt den 29 juni 2022 – DZ Hyp mot gemensamma resolutionsnämnden	14
2022/C 380/17	Mål T-403/22: Talan väckt den 29 juni 2022 – DZ Bank mot gemensamma resolutionsnämnden	14
2022/C 380/18	Mål T-404/22: Talan väckt den 29 juni 2022 – Deutsche Kreditbank mot gemensamma resolutionsnämnden	15
2022/C 380/19	Mål T-442/22: Talan väckt den 12 juli 2022 – PU mot Europeiska åklagarmyndigheten	16
2022/C 380/20	Mål T-443/22: Talan väckt den 12 juli 2022 – PV mot Europeiska åklagarmyndigheten	17
2022/C 380/21	Mål T-448/22: Talan väckt den 20 juli 2022 – PW mot utrikestjänsten	18
2022/C 380/22	Mål T-449/22: Talan väckt den 20 juli 2022 – Evonik Operations mot kommissionen	18
2022/C 380/23	Mål T-484/22: Talan väckt den 8 augusti 2022 – QN mot eu-LISA	19
2022/C 380/24	Mål T-485/22: Talan väckt den 2 augusti 2022 – Sverige/Kommissionen	20
2022/C 380/25	Mål T-491/22: Överklagande ingett den 8 augusti 2022 – Zitro International mot EUIPO – e-gaming (Smiley som har på sig en hög hatt)	21
2022/C 380/26	Mål T-493/22: Talan väckt den 10 augusti 2022 – Cecoforma mot Sopexa/REA	22
2022/C 380/27	Mål T-495/22: Överklagande ingett den 11 augusti 2022 – UGA Nutraceuticals mot EUIPO – BASF (OMEGOR)	22
2022/C 380/28	Mål T-496/22: Överklagande ingett den 11 augusti 2022 – UGA Nutraceuticals mot EUIPO – BASF (OMEGOR VITALITY)	23
2022/C 380/29	Mål T-504/22: Överklagande ingett den 18 augusti 2022 – Levantur mot EUIPO – Fantasia Hotels & Resorts (Fantasia BAHIA PRINCIPE HOTELS & RESORTS)	24
2022/C 380/30	Mål T-505/22: Överklagande ingett den 18 augusti 2022 – Levantur mot EUIPO – Fantasia Hotels & Resorts (LUXURY BAHIA PRINCIPE FANTASIA Don Pablo Collection)	25
2022/C 380/31	Mål T-510/22: Överklagande ingett den 22 augusti 2022 – Sastela mot EUIPO – Zenergo (Tante Mitzi Caffè CAFFÈ – STRUDEL – BARETTO)	25
2022/C 380/32	Mål T-514/22: Överklagande ingett den 24 augusti 2022 – Vitromed mot EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)	26

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2022/C 380/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 368, 26.9.2022

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 359, 19.9.2022

EUT C 340, 5.9.2022

EUT C 326, 29.8.2022

EUT C 318, 22.8.2022

EUT C 311, 16.8.2022

EUT C 303, 8.8.2022

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 7 juni 2022 – IT mot État belge

(Mål C-365/22)

(2022/C 380/02)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: IT

Motpart: État belge

Tolkningsfråga

Ska artikel 311.1 led 1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ tolkas så, att uttjänta fordon som ett företag som säljer begagnade bilar och skrotbilar förvärvat från sådana personer som avses i artikel 314 i direktivet och som är avsedda att säljas "som reservdelsbilar", utan att reservdelarna har tagits ut, utgör begagnade varor i den mening som avses i denna bestämmelse?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 22 juni 2022 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Toruniu mot TE

(Mål C-422/22)

(2022/C 380/03)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Toruniu

Motpart: TE

Tolkningsfrågor

- 1) Är den institution i en stat som har utfärdat ett A1-intyg och som på eget initiativ – utan begäran från den behöriga institutionen i den berörda medlemsstaten – vill upphäva/återkalla eller ogiltigförklara det utfärdade intyget, skyldig att genomföra ett förfarande för att komma överens med den behöriga institutionen i en annan medlemsstat i analogi med de principer som följer av artiklarna 6 och 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ⁽¹⁾?
- 2) Måste förfarandet för att nå en överenskommelse genomföras redan innan det utfärdade intyget upphävs/återkallas eller ogiltigförklaras, eller är upphävandet/återkallandet eller ogiltigförklaringen ett beslut av provisorisk karaktär (artikel 16.2) som blir slutgiltigt först när den berörda institutionen i medlemsstaten inte gör några invändningar eller uttrycker en annan åsikt i frågan?

⁽¹⁾ EUT L 284, 2009, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 30 juni 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira mot HPA – Construções SA

(Mål C-433/22)

(2022/C 380/04)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Autoridade Tributária e Aduaneira

Motpart: HPA – Construções SA

Tolkningsfråga

Utgör punkt 2 i bilaga IV till mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ hinder för en bestämmelse i nationell rätt enligt vilken den reducerade mervärdesskattesatsen endast får tillämpas på avtal om arbete avseende reparation och renovering av byggnader med privatbostäder i vilka någon är bosatt vid den tidpunkt då dessa arbeten utförs?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 5 juli 2022 – P sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie

(Mål C-442/22)

(2022/C 380/05)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i det nationella målet

Klagande: P sp. z o.o.

Motpart: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 203 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ (EUT L 347, 2006, s. 1) tolkas så, att i en situation där en anställd hos en beskattningsbar person har utfärdat en falsk faktura med angivande av mervärdesskatt, på vilken den anställda utan arbetsgivarens vetskap eller medgivande har angett arbetsgivaren som beskattningsbar person, ska den person som anger mervärdesskatt på en faktura och är skyldig att betala mervärdesskatten anses vara
 - den beskattningsbara personen, vars uppgifter rättsstridigt har använts i fakturan, eller
 - den anställda, som rättsstridigt har angett mervärdesskatt på en faktura med hjälp av uppgifter om en beskattningsbar person?
2. Är det, för att besvara frågan om vem som enligt artikel 203 i rådets direktiv 2006/112/EG ska anses vara den person som anger mervärdesskatt på en faktura och som är skyldig att betala mervärdesskatten under sådana omständigheter som avses i punkt 1, av betydelse om den beskattningsbara personen, som anställt en person som på ett rättsstridigt sätt har fört in uppgifter om den beskattningsbara person som anställt denna på en mervärdesskattefaktura, kan anklagas för att ha brustit i sin tillsyn över den anställda?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 7 juli 2022 – RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV; Ytterligare deltagare i rättegången: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

(Mål C-451/22)

(2022/C 380/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV

ytterligare deltagare i rättegången: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Tolkningsfrågor

- 1) Vad är innebörden av uttrycken "händelseinformation" och "lämplig konfidentialitet" i den mening som avses i artikel 15.1 i förordning nr 376/2014⁽¹⁾ mot bakgrund av rätten till yttrande- och informationsfrihet enligt artikel 11 i stadgan och artikel 10 i Europakonventionen?
- 2) Ska artikel 15.1 i förordning nr 376/2014, mot bakgrund av rätten till yttrande- och informationsfrihet enligt artikel 11 i stadgan och artikel 10 i Europakonventionen, tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som den i det nationella målet enligt vilken inga uppgifter i den händelseinformation som erhållits får lämnas ut?
- 3) För det fall fråga 2 ska besvaras nekande, får behörig nationell domstol tillämpa ett allmänt nationellt system för utlämnande av information, enligt vilket information inte lämnas ut såvitt utlämnandet inte väger tyngre än intressen som exempelvis förbindelser med andra stater och internationella organisationer, administrativa myndigheters inspektion, kontroll och tillsyn, skyddet för privatlivet och förhindrande av oproportionerligt gynnande och missgynnande av fysiska och juridiska personer?

- 4) Gör det vid tillämpningen av det nationella systemet för att utlämnande av information någon skillnad om det rör sig om information i den nationella databasen eller information eller rapporter som ingår i andra handlingar, exempelvis politiska dokument?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 av den 3 april 2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG och kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007 (EUT L 122, 2014, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht München (Tyskland) den 12 juli 2022 – DP mot BMW Bank GmbH

(Mål C-463/22)

(2022/C 380/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht München

Parter i det nationella målet

Klagande: DP

Motpart: BMW Bank GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Ska ett distansavtal, i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2002/65/EG (¹) och artikel 2.7 i direktiv 2011/83/EU (²), anses föreligga även om personlig kontakt vid avtalsförhandlingarna endast förelåg med en kreditförmedlare som inleder affärstransaktioner med konsumenter för näringsidkarens räkning, men som själv saknar behörighet att företräda näringsidkaren vid ingåendet av avtalen i fråga?
- 2) Ska ett avtal utanför fasta affärslokaler i den mening som avses i artikel 2.8 och 2.9 i direktiv 2011/83/EU anses föreligga, när avtalsförhandlingarna äger rum i affärslokaler tillhörande en kreditförmedlare som inleder affärstransaktioner med konsumenter för näringsidkarens räkning, men som själv saknar behörighet att företräda näringsidkaren vid ingåendet av avtalen i fråga?
- 3) Ska leasingavtal med en konsument avseende motorfordon med fast körsträcka anses utgöra avtal om finansiella tjänster i den mening som avses i artikel 2 b i direktiv 2002/65/EG, vilken är införd från artikel 2.12 i direktiv 2011/83/EU?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 2002, s. 16)

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 20 juli 2022 – Förbundsrepubliken Tyskland mot GS, företrädd av föräldrarna

(Mål C-484/22)

(2022/C 380/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Motpart och klagande i andra instans: Förbundsrepubliken Tyskland

Klagande och motpart i andra instans: GS, företrädd av föräldrarna

Ytterligare deltagare i rättegången: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfråga

Ska artikel 5 första delen a och b i direktiv 2008/115/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att den ovillkorligen utgör hinder mot att ett beslut om återvändande som meddelats mot en underårig tredjelandsmedborgare tillsammans med ett avslag på dennes ansökan om internationellt skydd, i vilket föreskrivs en tidsfrist för avresa på 30 dagar räknat från det att beslutet vunnit laga kraft, anses vara rättsenligt när det av rättsliga skäl inte inom överskådlig tid är möjligt att återsända någon av föräldrarna till ett land som förtecknas i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG och det därmed inte heller rimligen kan krävas att den underåriga lämnar medlemsstaten på grund av skyddet för dennes familjeliv (artiklarna 7 och 24.2 i stadgan ⁽²⁾, artikel 8 i Europakonventionen), eller är det tillräckligt att barnets bästa och familjeliv i den mening som avses i artikel 5 första delen a och b i direktiv 2008/115/EG beaktas på grundval av en nationell lagbestämmelse genom att uppskov med avlägsnandet beviljas efter det att beslutet om återvändande meddelats?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98).

⁽²⁾ EGT C 364, 2000, s. 1.

Överklagande ingett den 9 augusti 2022 av Aeris Invest Sàrl av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-628/17, Aeris Invest mot kommissionen och SRB

(Mål C-535/22 P)

(2022/C 380/09)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Aeris Invest Sàrl (ombud: advokaterna R. Vallina Hoset, E. Galán Burgos och M. Varela Suárez)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), Konungariket Spanien, Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Banco Santander SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- I första hand upphäva den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-628/17, Aeris Invest mot kommissionen och SRB, EU:T:2022:315 och följaktligen
 - ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017 om antagande av en resolutionsordning för Banco Popular Español, S.A.,
 - ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1246 av den 7 juni 2017 om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular Español, SA,
 - fastställa att artiklarna 15 och 22 i förordning 806/2014 ⁽¹⁾ inte är tillämpliga enligt artikel 277 FEUF.
- Förplikta Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

— Som ett alternativ till ovanstående yrkanden, återförvisa målet till tribunalen och förordna att beslut om rättegångskostnader i sådant fall kommer att meddelas senare.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat åtta grunder till stöd för sitt överklagande.

Genom den **första grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) i den del det i den överklagade domen anges att motiveringen av resolutionsordningen är tillräcklig och inte motsägelsefull.

Genom den **andra grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter artikel 47 i stadgan i den del det i domen anges att (i) klaganden är en tredje part, (ii) att sekretess för resolutionsordningen, värdering 1 och värdering 2, var motiverat, (iii) att motiveringen kan offentliggöras när talan väl har väckts, och (iv) att resolutionsordningens text i sin helhet inte är relevant för målets utgång.

Genom den **tredje grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter artikel 18 i förordning 806/2014, omsorgsplikten och artikel 296 FEUF, då relevanta omständigheter inte beaktades och det fanns alternativa lösningar.

Genom den **fjärde grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen utgör felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artiklarna 14 och 20 i förordning 806/2014, av omsorgsplikten och av artikel 296 FEUF då (i) maximering av försäljningspriset är kopplat till principerna om rättvis konkurrens och transparens, (ii) förfarandet inte uppfyllde föreskrivna krav, och (iii) allmänintresset under alla omständigheter inte motiverar ett åsidosättande av artikel 14 i förordning 806/2014.

Genom den **femte grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter omsorgsplikten, artikel 17 i stadgan, artikel 14 i förordning 806/2014 och rätten till försvar, i så måtto att (i) den anklagar klaganden för att inte ha bevisat hur resolutionssyftena uppfylldes när dessa var konfidentiella, (ii) Gemensamma resolutionsnämnden inte var ordentligt förberedd och (iii) resolutionen var oproportionerlig med tanke på att enheten var solvent.

Genom den **sjätte grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter artikel 47 i stadgan, artikel 6 i konventionen och kontradiktoriska principen då (i) de handlingar som tribunalen krävde in i sitt beslut av den 12 maj 2021 inte tillhandahölls klaganden, (ii) den bevisning som var nödvändig för att iaktta rätten till försvar förvägrades, och (iii) klaganden inte tilläts ta del av och diskutera de handlingar som svarandens argument grundades på.

Genom den **sjunde grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter rätten till egendom genom att avslå klagandens invändning om rättsstridighet, i så måtto att (i) det föreligger ett ingrepp i rätten till egendom, (ii) att sätta ner bolagskapitalet för en bank som är solvent strider mot kravet på att en åtgärd måste vara nödvändig och förbudet mot godtycke, (iii) att skriva ner skulder och kapital för en solvent bank är oproportionerligt, och (iv) det inte finns någon lämplig kompensation.

Genom den **åttonde grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter artiklarna 17 och 52 i stadgan samt artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen, på så vis att (i) konceptet med ingrepp i rätten till egendom inte analyserar vad det var för förfarande och om åtgärden var godtycklig, samt (ii) det inte finns någon lämplig kompensation.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

TRIBUNALEN

Talan väckt den 28 juni 2022 – Landesbank Baden-Württemberg mot gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-396/22)

(2022/C 380/10)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), inklusive dess bilagor, i den del det angripna beslutet inklusive bilagorna I–III berör sökandens bidrag,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, för det fall tribunalen anser att det angripna beslutet är en rättslig nullitet till följd av att svaranden har använt ett felaktigt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför ska avvisas på grund av att det inte finns något föremål för talan, yrkar sökanden att tribunalen ska

- fastställa att det angripna beslutet utgör en nullitet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Beslutet strider mot artikel 81.1 i förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾ jämförd med artikel 3 i rådets förordning nr 1⁽²⁾ av den 15 april 1958, eftersom det inte upprättats på det av sökanden valda språket tyska.
2. Andra grunden: Beslutet strider mot motiveringsskyldigheten i artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.1 och 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och mot rätten till ett effektivt rättsligt skydd enligt artikel 47.1 i stadgan, eftersom beslutet är bristfälligt motiverat särskilt när det gäller svarandens utnyttjande i flera fall av sitt utrymme för skönsmässig bedömning som följer enligt lag, och eftersom de uppgifter som avser de andra instituten inte angetts, så att en domstolsprövning av beslutet är praktiskt taget omöjlig.
3. Tredje grunden: Beslutet strider mot artiklarna 69 och 70 i förordning (EU) nr 806/2014 och mot artiklarna 16, 17, 41 och 53 i stadgan, eftersom svaranden fastställt den årliga målnivån felaktigt. I andra hand strider artiklarna 69 och 70 i förordning (EU) nr 806/2014 mot överordnade rättsregler.
4. Fjärde grunden: Artikel 7.4 andra stycket i den delegerade förordningen (EU) 2015/63⁽³⁾ strider mot överordnade rättsregler, eftersom den tillåter att det görs en objektivt olämplig och oproportionerlig skillnad mellan medlemmarna i ett institutionellt skyddssystem (IPS) och tillåter en relativisering av IPS-indikatorn.

5. Femte grunden: Beslutet strider mot bland annat artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013⁽⁴⁾ och kravet på en riskanpassad bedömning av bidrag, eftersom beslutet innebär att en relativiserad multiplikator för IPS-indikatorn användes för sökanden. En differentiering mellan institutioner när det gäller IPS-indikatorn är, på grund av den omfattande skyddande verkan som en IPS har, oförenlig med systemet och godtycklig.
6. Sjätte grunden: Artiklarna 6, 7 och 9 i och bilaga I till den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot överordnade rättsregler, bland annat på grund av att de strider mot kravet på en riskanpassad bedömning av bidrag, proportionalitetsprincipen och kravet på att ta full hänsyn till faktiska omständigheter.
7. Sjunde grunden: Beslutet kränker sökandens frihet att bedriva verksamhet enligt artikel 16 i stadgan och strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom de riskjusteringsmultiplikatorer som lades till grund för beslutet inte står i proportion till sökandens goda riskprofil som ligger över genomsnittet.
8. Åttonde grunden: Beslutet strider mot artiklarna 16 och 20 i stadgan samt proportionalitetsprincipen och rätten till god förvaltning på grund av uppenbara felaktigheter vid svarandens utövande av sitt utrymme för skönmässig bedömning i flera fall.
9. Nionde grunden: Artikel 20.1 första och andra meningarna i den delegerade förordningen strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU⁽⁵⁾ samt mot kravet på riskanpassad bedömning av bidrag.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 28 juni 2022 – Bayerische Landesbank mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-397/22)

(2022/C 380/11)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bayerische Landesbank (München, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), inklusive bilagor, såvitt det omtvistade beslutet, inklusive bilaga I, bilaga II och bilaga III, avser sökandens förhandsbidrag,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, för det fall att tribunalen skulle komma till slutsatsen att beslutet är en rättslig nullitet av det skälet att svaranden avfattat beslutet på ett felaktigt officiellt språk och talan om ogiltigförklaring därför ska avvisas eftersom det inte finns något föremål för talan, yrkar sökanden att tribunalen ska

— fastställa att det omtvistade beslutet är en rättslig nullitet,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-396/22 *Landesbank Baden-Württemberg mot Gemensamma resolutionsnämnden*.

Talan väckt den 28 juni 2022 – Deutsche Bank mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-398/22)

(2022/C 380/12)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), inklusive bilagor, såvitt det omtvistade beslutet, inklusive bilaga I, bilaga II och bilaga III, avser sökandens förhandsbidrag,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Genom den första grunden gör sökanden gällande att det omtvistade beslutet utgör ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 andra stycket FEUF jämte artikel 41.1 och 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan), samt rätten till ett effektivt domstolsskydd enligt artikel 47.1 i stadgan, eftersom beslutet är bristfälligt motiverat i flera avseenden, i synnerhet vad gäller svarandens utövande av sitt lagstadgade utrymme för skönsmässig bedömning, dess underlåtenhet att lämna ut uppgifter från andra institutioner och den omständigheten att det i praktiken är omöjligt att få till stånd en domstolsprövning av beslutet.
2. Genom den andra grunden gör sökanden gällande att beslutet utgör ett åsidosättande av artikel 4 i genomförandeförordning (EU) 2015/81, ⁽¹⁾ jämförd med artiklarna 69 och 70 i förordning (EU) nr 806/2014, ⁽²⁾ samt artiklarna 16, 17, 41 och 52 i stadgan, såtillvida svaranden fastställde den årliga målnivån för 2022 till 14 253 573 821,46 euro. I andra hand gör sökanden gällande att artiklarna 69 och 70 i förordning (EU) nr 806/2014 strider mot överordnade rättsregler.
3. Genom den tredje grunden gör sökanden gällande att artiklarna 6, 7 och 9 i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2015/63 ⁽³⁾ strider mot överordnade rättsregler, bland annat av det skälet att dessa bestämmelser strider mot kravet på en riskanpassad bidragsberäkning, proportionalitetsprincipen, samt kravet på att ta full hänsyn till faktiska omständigheter.

4. Den fjärde grunden avser att beslutet utgör ett åsidosättande av sökandens näringsfrihet enligt artikel 16 i stadgan jämte proportionalitetsprincipen, eftersom de underliggande riskjusteringsmultiplikatorerna inte står i proportion till sökandens mycket höga förlustabsorberingskapacitet och inte tar hänsyn till den betydligt lägre risken för att sökanden kommer behöva ta den gemensamma resolutionsfonden i anspråk i händelse av dess resolution.
5. Genom den femte grunden gör sökanden gällande att beslutet utgör ett åsidosättande av artiklarna 16 och 20 i stadgan, jämte proportionalitetsprincipen och rätten till en god förvaltning, eftersom svarandens många skönsmässiga bedömningar innehåller uppenbara felaktigheter.
6. Den sjätte grunden avser att artikel 20.1 första och andra meningen i den delegerade förordningen strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU⁽⁴⁾ och mot kravet på en riskanpassad bidragsberäkning.

⁽¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 28 juni 2022 – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mot gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-399/22)

(2022/C 380/13)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), inklusive dess bilagor, i den del det angripna beslutet inklusive bilagorna I–III berör sökandens bidrag,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, för det fall tribunalen anser att det angripna beslutet är en rättslig nullitet till följd av att svaranden har använt ett felaktigt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför ska avvisas på grund av att det inte finns något föremål för talan, yrkar sökanden att tribunalen ska

— fastställa att det angripna beslutet utgör en nullitet,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Beslutet strider mot artikel 81.1 i förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾ jämförd med artikel 3 i rådets förordning nr 1⁽²⁾ av den 15 april 1958, eftersom det inte upprättats på det av sökanden valda språket tyska.
2. Andra grunden: Beslutet strider mot motiveringskyldigheten i artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.1 och 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och mot rätten till ett effektivt rättsligt skydd enligt artikel 47.1 i stadgan, eftersom beslutet är bristfälligt motiverat särskilt när det gäller svarandens utnyttjande i flera fall av sitt utrymme för skönsmässig bedömning som följer enligt lag, och eftersom de uppgifter som avser de andra instituten inte angetts, så att en domstolsprövning av beslutet är praktiskt taget omöjlig.
3. Tredje grunden: Beslutet strider mot artiklarna 69 och 70 i förordning (EU) nr 806/2014 och mot artiklarna 16, 17, 41 och 53 i stadgan, eftersom svaren fastställt den årliga målnivån felaktigt; i andra hand strider artiklarna 69 och 70 i förordning (EU) nr 806/2014 mot överordnade rättsregler.
4. Fjärde grunden: Artikel 7.4 andra stycket i den delegerade förordningen (EU) 2015/63⁽³⁾ strider mot överordnade rättsregler, eftersom den tillåter att det görs en objektivt olämplig och oproportionerlig skillnad mellan medlemmarna i ett institutionellt skyddssystem (IPS) och tillåter en relativisering av IPS-indikatorn.
5. Femte grunden: Beslutet strider mot bland annat artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013⁽⁴⁾ och kravet på en riskanpassad bedömning av bidrag, eftersom beslutet innebär att en relativiserad multiplikator för IPS-indikatorn användes för sökanden. En differentiering mellan institutioner när det gäller IPS-indikatorn är, på grund av den omfattande skyddande verkan som en IPS har, oförenlig med systemet och godtycklig.
6. Sjätte grunden: Artiklarna 6, 7 och 9 i och bilaga I till den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot överordnade rättsregler, bland annat på grund av att de strider mot kravet på riskanpassad bedömning av bidrag, proportionalitetsprincipen och kravet på att ta full hänsyn till faktiska omständigheter.
7. Sjunde grunden: Beslutet kränker sökandens frihet att bedriva verksamhet enligt artikel 16 i stadgan och strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom de riskjusteringsmultiplikatorer som lades till grund för beslutet inte står i proportion till den mycket goda riskprofil sökanden har genom det dubbla skyddet av Sparkassen-Finanzgruppes IPS och reservfonden Hessen-Thüringen.
8. Åttonde grunden: Beslutet strider mot artiklarna 16 och 20 i stadgan samt proportionalitetsprincipen och rätten till god förvaltning på grund av uppenbara felaktigheter vid svarandens utövande av sitt utrymme för skönsmässig bedömning i flera fall.
9. Nionde grunden: Artikel 20.1 första och andra meningarna i den delegerade förordningen strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU⁽⁵⁾ samt mot kravet på riskanpassad bedömning av bidrag.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 28 juni 2022 – Berlin Hyp mot gemensamma resolutionsnämnden**(Mål T-400/22)**

(2022/C 380/14)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Berlin Hyp AG (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)*Svarande:* Gemensamma resolutionsnämnden**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), inklusive dess bilagor, såvitt de avser sökandens bidrag,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, för det fall tribunalen anser att det angripna beslutet är en rättslig nullitet till följd av att svaranden har använt ett felaktigt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför ska avvisas på grund av att det inte finns något föremål för talan, yrkar sökanden att tribunalen ska

- fastställa att det angripna beslutet utgör en nullitet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan åberopar sökanden nio grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats i mål T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg/Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 29 juni 2022 – DVB Bank mot gemensamma resolutionsnämnden**(Mål T-401/22)**

(2022/C 380/15)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* DVB Bank SE (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)*Svarande:* Gemensamma resolutionsnämnden**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), inklusive dess bilagor, i den del det angripna beslutet inklusive bilagorna I–III berör sökandens bidrag,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, för det fall tribunalen anser att det angripna beslutet är en rättslig nullitet till följd av att svaranden har använt ett felaktigt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför ska avvisas på grund av att det inte finns något föremål för talan, yrkar sökanden att tribunalen ska

- fastställa att det angripna beslutet utgör en nullitet,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan åberopar sökanden nio grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats i mål T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg/gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 29 juni 2022 – DZ Hyp mot gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-402/22)

(2022/C 380/16)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: DZ Hyp AG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna H Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), inklusive dess bilagor, i den del det angripna beslutet inklusive bilagorna I–III berör sökandens bidrag,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, för det fall tribunalen anser att det angripna beslutet är en rättslig nullitet till följd av att svaranden har använt ett felaktigt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför ska avvisas på grund av att det inte finns något föremål för talan, yrkar sökanden att tribunalen ska

— fastställa att det angripna beslutet utgör en nullitet,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan åberopar sökanden nio grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats i mål T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg/gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 29 juni 2022 – DZ Bank mot gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-403/22)

(2022/C 380/17)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: DZ Bank AG Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank, Frankfurt am Main (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), inklusive dess bilagor, i den del det angripna beslutet inklusive bilagorna I–III berör sökandens bidrag,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, för det fall tribunalen anser att det angripna beslutet är en rättslig nullitet till följd av att svaranden har använt ett felaktigt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför ska avvisas på grund av att det inte finns något föremål för talan, yrkar sökanden att tribunalen ska

- fastställa att det angripna beslutet utgör en nullitet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan åberopar sökanden nio grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats i mål T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg/gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 29 juni 2022 – Deutsche Kreditbank mot gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-404/22)

(2022/C 380/18)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Kreditbank AG (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), inklusive dess bilagor, i den del det angripna beslutet inklusive bilagorna I–III berör sökandens bidrag,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, för det fall tribunalen anser att det angripna beslutet är en rättslig nullitet till följd av att svaranden har använt ett felaktigt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför ska avvisas på grund av att det inte finns något föremål för talan, yrkar sökanden att tribunalen ska

- fastställa att det angripna beslutet utgör en nullitet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Beslutet strider mot artikel 81.1 i förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾ jämförd med artikel 3 i rådets förordning nr 1⁽²⁾ av den 15 april 1958, eftersom det inte upprättats på det av sökanden valda språket tyska.

2. Andra grunden: Beslutet strider mot motiveringskyldigheten i artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.1 och 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och mot rätten till ett effektivt rättsligt skydd enligt artikel 47.1 i stadgan, eftersom beslutet är bristfälligt motiverat särskilt när det gäller svarandens utnyttjande i flera fall av sitt utrymme för skönsmässig bedömning som följer enligt lag, och eftersom de uppgifter som avser de andra instituten inte angetts, så att en domstolsprövning av beslutet är praktiskt taget omöjlig.
3. Tredje grunden: Beslutet strider mot artiklarna 69 och 70 i förordning (EU) nr 806/2014 och mot artiklarna 16, 17, 41 och 53 i stadgan, eftersom svaren fastställt den årliga målnivån felaktigt; i andra hand strider artiklarna 69 och 70 i förordning (EU) nr 806/2014 mot överordnade rättsregler.
4. Fjärde grunden: Artiklarna 6, 7 och 9 i och bilaga I till den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot överordnade rättsregler, bland annat på grund av att de strider mot kravet på riskanpassad bedömning av bidrag, proportionalitetsprincipen och kravet på att ta full hänsyn till faktiska omständigheter.
5. Femte grunden: Beslutet kränker sökandens frihet att bedriva verksamhet enligt artikel 16 i stadgan och strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom de riskjusteringsmultiplikatorer som lades till grund för beslutet inte står i proportion till sökandens goda riskprofil som ligger över genomsnittet.
6. Sjätte grunden: Beslutet strider mot artiklarna 16 och 20 i stadgan samt proportionalitetsprincipen och rätten till god förvaltning på grund av uppenbara felaktigheter vid svarandens utövande av sitt utrymme för skönsmässig bedömning i flera fall.
7. Sjunde grunden: Artikel 20.1 första och andra meningarna i den delegerade förordningen strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU⁽¹⁾ samt mot kravet på riskanpassad bedömning av bidrag.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

(²) Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14).

(³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 12 juli 2022 – PU mot Europeiska åklagarmyndigheten

(Mål T-442/22)

(2022/C 380/19)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: PU (ombud: advokaten P. Yatagantzidis)

Svarande: Europeiska åklagarmyndigheten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska:

- Ogiltigförklara de angripna besluten, det vill säga (a) det beslut som svarandens åklagarkollegium antog den 23 mars 2022 med nr 015/2022 att avslå det klagomål som inkom den 3 december 2021 mot åklagarkollegiets beslut av den 8 september 2021 med nr 090/2021, (b) det beslut som svarandens åklagarkollegium antog den 8 september 2021 med nr 090/2021, (c) det beslut som svarandens åklagarkollegium antog den 30 maj 2022 med nr 021/2022 samt (d) alla andra härmed sammanhängande rättsakter eller underlåtelse som kan tillskrivas svarandens organ.

- Förplikta svaranden att utge ett belopp om 100 000 euro som ersättning för den skada som lidits, och
- Förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: förfarandefel

- Åsidosättande av principen om opartiskhet, principen om likabehandling såvitt gäller det förfarande som ska följas vid utvärderingen av de kandidater som föreslagits av Högsta domstolsrådet, liksom av de formföreskrifter som föreskrivs i artiklarna 1–3 i kollegiets beslut nr 013/2020 om urvalsförfarandet för europeiska åklagare, åsidosättande av skyldigheten att upprätta protokoll över samtalet och av rätten att yttra sig.

2. Andra grunden: bristande motivering av de angripna besluten.

3. Tredje grunden: uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av utrymmet för skönsmässig bedömning.

4. Fjärde grunden: Maktmissbruk.

Talan väckt den 12 juli 2022 – PV mot Europeiska åklagarmyndigheten

(Mål T-443/22)

(2022/C 380/20)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: PV (ombud: advokaten P. Yatagantzidis)

Svarande: Europeiska åklagarmyndigheten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- Ogiltigförklara de angripna besluten, det vill säga (a) det beslut som svarandens åklagarkollegium antog den 23 mars 2022 med nr 015/2022 att avslå det klagomål som inkom den 3 december 2021 mot åklagarkollegiets beslut av den 8 september 2021 med nr 090/2021, (b) det beslut som svarandens åklagarkollegium antog den 8 september 2021 med nr 090/2021, (c) det beslut som svarandens åklagarkollegium antog den 30 maj 2022 med nr 021/2022 samt (d) alla andra härmed sammanhängande rättsakter eller underlätelser som kan tillskrivas svarandens organ.
- Förplikta svaranden att utge ett belopp om 100 000 euro som ersättning för den skada som lidits, och
- Förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden grunder som är identiska med dem som åberopats i mål T-442/22, PU mot Europeiska åklagarmyndigheten.

Talan väckt den 20 juli 2022 – PW mot utrikestjänsten

(Mål T-448/22)

(2022/C 380/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* PW (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Champetier)*Svarande:* Europeiska utrikestjänsten**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens underförstådda beslut av den 30 juli 2021 att inte korrigera beräkningen av ersättningen för sökandens årliga resekostnader för år 2020, avseende dennes barn och, i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara svarandens beslut av den 14 april 2022 att avslå de klagomål som sökanden ingav den 28 oktober 2021 med stöd av artikel 90.2 i EU:s tjänsteföreskrifter, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader i förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 7.1 och 8.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, och åsidosättande av principen om god förvaltning.
2. Andra grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten.

Talan väckt den 20 juli 2022 – Evonik Operations mot kommissionen

(Mål T-449/22)

(2022/C 380/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Evonik Operations GmbH (Essen, Tyskland) (ombud: advokaterna J.-P. Montfort och T. Delille)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla den,
- ogiltigförklara kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/692 av den 16 februari 2022 om ändring, för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar samt ändra denna förordning i den mån som den inför harmoniserad klassificering och märkning av ämnet silanamin, 1,1,1-trimetyl-N-(trimetylsilyl)-, hydrolysisprodukter med kiseldioxid; pyrogen, syntetisk amorf, nano, ytbehandlad kiseldioxid (nedan kallat ämnet eller SAS-HMDS) (CAS-nr 68909-20-6) (nedan kallad den angripna förordningen) ⁽¹⁾,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, och
- vidta de ytterligare åtgärder som en god rättsskipning kräver.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Den angripna förordningen antogs i strid med flera bestämmelser i förordning 1272/2008 ⁽¹⁾, inklusive artiklarna 36 och 37 samt avsnitt 3.9 i bilagan till denna förordning. I synnerhet underlät RAC att visa att kriterierna för att klassificera ämnet som STOT RE 2 var uppfyllda, varmed dess utlåtande inte utgjorde en giltig grund för den angripna klassificeringen. Kommissionen kunde därmed inte på grundval av RAC:s utlåtande fastställa att den angripna klassificeringen var lämplig. Genom att anta den angripna förordningen åsidosatte kommissionen därför artikel 37.5 i Förordning 1272/2008.
2. Andra grunden: RAC följde inte det förfarande som föreskrivs i artikel 37.4 i förordning 1272/2008, och åsidosatte därmed dessa bestämmelser i flera avseenden. För det första underlät RAC att anta ett RAC-utlåtande inom den lagstadgade tidsfristen om 18 månader. För det andra gav RAC inte de berörda parterna en formell möjlighet att lämna synpunkter på dess utlåtande trots att detta uttryckligen krävs i förordning 1272/2008.
3. Tredje grunden: Kommissionen åsidosatte sina skyldigheter enligt artikel 37.5, genom att inte på ett lämpligt sätt kontrollera att CLH-förfarandet hade genomförts på ett korrekt sätt i enlighet med förordning 1272/2008. Kommissionen kunde därför inte fastställa att den angripna klassificeringen var lämplig och antog den angripna förordningen i strid med artikel 37.5 i förordning 1272/2008.
4. Fjärde grunden: Genom att anta den angripna förordningen utan att dessförinnan genomföra och sammanställa en konsekvensbedömning åsidosatte kommissionen sina åtaganden enligt det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning och principen om god förvaltning.

⁽¹⁾ EUT L 129, 2022, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 2008, s. 1).

Talan väckt den 8 augusti 2022 – QN mot eu-LISA

(Mål T-484/22)

(2022/C 380/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: QN (ombud: advokaten H. Tagaras)

Svarande: Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- bifalla ansökan;
- upphäva de angripna akterna;
- förplikta svaranden att betala skadestånd om 3 000 euro;
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot det beslut som Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa) fattade den 22 december 2021, att inte föra upp sökandens namn på förteckningen över personal som omklassificerats till lönegrad AD 10 inom ramen för omklassificeringen 2021, åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av svarandens verktyg för omplaceringar, nämligen styrelsens beslut 2016-016, i den mån som det, enligt svaranden, i detta beslut föreskrivs att omplaceringar för varje lönegrad är beroende av ett krav, som den personal som ska omplaceras måste uppfylla, på minsta genomsnittliga tjänstgöringstid i varje lönegrad, vilket i sökandens fall, som tillhörde lönegrad AD 9, uppgick till fyra år. Sökanden åberopar det faktum att vederbörande har erhållit ett mycket stort antal omklassificeringspoäng och att sökandens lönegrad, liksom lönegrad AD 10, var de enda AD-klasser på vilka det ovannämnda kravet på tjänstgöringstid tillämpades.
2. Andra grunden, i andra hand: Det ovannämnda beslutet är rättsstridigt, eftersom det är oförenligt med ett flertal principer och regler som gäller för tjänstemän, bland annat de som rör omplacering på grundval av meriter.
3. Tredje grunden, i tredje hand: Åsidosättande av principen om likabehandling, av principen om rimliga karriärmöjligheter och det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning, eftersom omplaceringarna för alla AD-lönegrader utom sökandens och lönegrad AD 10 har skett trots att kravet på minsta genomsnittliga tjänstgöringstid inte var uppfyllt.

Talan väckt den 2 augusti 2022 – Sverige/Kommissionen

(Mål T-485/22)

(2022/C 380/24)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Konungariket Sverige (ombud: H. Shev och F.-L. Göransson)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens genomförandebeslut (EU) 2022/908 av den 8 juni 2022 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (¹), i den del beslutet för Sverige innebär en schablonkorrigering om fem procent motsvarande ett belopp på 13 856 996,64 euro avseende stöd som betalats ut till Sverige för ansökningsåren 2017, 2018 och 2019, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har, enligt sökanden, inte uppfyllt sin motiveringsskyldighet eftersom det inte tydligt framgår hur kommissionen resonerat när den fattat sitt beslut, eller vilka brister som kommissionen lägger Sverige till last. Det saknas därmed tillräckliga upplysningar för att bedöma om det omtvistade beslutet är välgrundat.
2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 52 i förordning 1306/2013 (²) och artiklarna 28–29 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor (³), genom att kommissionen gjort en felaktig bedömning när den fann att det förelåg systematiska brister i genomförande av korskontroller, som rör kvaliteten på LPIS-uppdateringar, vilket anses utgöra en brist i den grundläggande kontrollen. Detta eftersom 1) kvaliteten av uppdateringen i LPIS endast kan bedömas i förhållande till blockdatabasen i sin helhet, 2) kommissionens urval av block för granskning varit alltför begränsat för att kunna påvisa en systematisk brist, och 3) kommissionens slutsats om antal bristfälliga block och felfrekvens – som tycks legat till grund för kommissionens bedömning att det föreligger en systematisk brist i LPIS-uppdateringen – inte är korrekt.

3. Tredje grunden: Sökanden anser att kommissionen har åsidosatt artikel 52.2 i förordning 1306/2013 samt riktlinjerna för beräkningar av finansiella korrigeringar inom ramen för förfarandet för kontroll av överensstämmelse och avslutande av räkenskaperna (C(2015)3675 av den 8 juni 2015). Det framgår av dessa riktlinjer och proportionalitetsprincipen, som även kommer till uttryck i artikel 52.2 i förordning 1306/2013, att den ålagda schablonkorrigeringen inte är motiverad eller proportionerlig. Varken storleken på den påstådda överträdelsen, med hänsyn till dess art och omfattning, eller den ekonomiska förlust som överträdelsen skulle ha kunnat orsaka unionen kan motivera en schablonkorrigering om 5 procent beräknad på all betesmark som var föremål för bilduppdatering under år 2016–2018, motsvarande ett belopp om 13 856 996,64 euro. Den aktuella schablonkorrigeringen i det omtvistade beslutet är därmed inte förenlig med nämnda bestämmelser eller med proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT L 157, 2022, s. 15.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549).

⁽³⁾ EUT L 227, 2014, s. 69.

Överklagande ingett den 8 augusti 2022 – Zitro International mot EUIPO – e-gaming (Smiley som har på sig en hög hatt)

(Mål T-491/22)

(2022/C 380/25)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Zitro International Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten A. Canela Giménez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: e-gaming s. r. o. (Prag, Tjeckien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke (återgivning av en smiley som har på sig en hög hatt) – Registreringsansökan nr 17 884 680

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 30 maj 2022 i ärende R 2005/2021-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och varje person som bestrider förevarande talan att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001.
-

Talan väckt den 10 augusti 2022 – Cecoforma mot Sopexa/REA**(Mål T-493/22)**

(2022/C 380/26)

Rättegångsspråk: *franska***Parter**

Sökande: Conception, études et coopération de formation (Cecoforma) (Liège, Belgien), Société pour l'expansion des ventes des produits agricoles et alimentaires (Sopexa) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna B. Schutyser och R. Meylemans)

Svarande: Europeiska genomförandeorganet för forskning (REA)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av Europeiska genomförandeorganet för forskning, ej daterat, men delgivet Cecoforma den 20 juli 2022, att tilldela One (Gopa Com, Edelman Public Relations Worldwide SA, Opera Business Dreams SL) och inte Cecoforma och Sopexa del 1 i den offentliga upphandlingen (REA/2021/OP/0002) avseende anordnande av främjande evenemang och kampanjer för jordbruksprodukter och marknadsinformation i tredjeländer,
- förplikta Europeiska genomförandeorganet för forskning att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 296 andra stycket FEUF, artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 170.3 i budgetförordningen⁽¹⁾, punkterna 23 och 31 i bilaga I till budgetförordningen, de allmänna principerna om öppenhet, icke-diskriminering och likabehandling samt uppenbart oriktig bedömning. Sökandena gör härvidlag gällande att genomförandeorganet inte gjort en utvärdering av den vinnande anbudsgivarens, vid första påseende, onormalt låga anbud, alternativt att det inte funnit anbudet onormalt lågt eller att genomförandeorganet godtagit den vinnande anbudsgivarens motivering och funnit att anbudet inte var onormalt lågt.
2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 296 andra stycket FEUF, artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 167.1 a i budgetförordningen, artikel 168.6 i budgetförordningen, punkt 30.2 c i bilaga I till budgetförordningen och de allmänna principerna om öppenhet, icke-diskriminering och likabehandling. Sökandena anser att antingen har REA inte kontrollerat att buden var lagenliga eller så ansåg REA felaktigt att den vinnande anbudsgivarens anbud var lagenligt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).

Överklagande ingett den 11 augusti 2022 – UGA Nutraceuticals mot EUIPO – BASF (OMEGOR)**(Mål T-495/22)**

(2022/C 380/27)

Överklagandet är avfattat på *engelska***Parter**

Klagande: UGA Nutraceuticals Srl (Gubbio, Italien) (ombud: advokaterna M. Riva, J. Graffer och A. Ottolini)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: BASF AS (Oslo, Norge)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av varumärket "OMEGOR" – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 409 659

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 10 juni 2022 i ärende R 1168/2021-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 11 augusti 2022 – UGA Nutraceuticals mot EUIPO – BASF (OMEGOR VITALITY)

(Mål T-496/22)

(2022/C 380/28)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: UGA Nutraceuticals Srl (Gubbio, Italien) (ombud: advokaterna M. Riva, J. Graffer och A. Ottolini)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: BASF AS (Oslo, Norge)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ordmärket "OMEGOR VITALITY" – Registreringsansökan nr 18 082 021

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 10 juni 2022 i ärende R 1200/2021-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

**Överklagande ingett den 18 augusti 2022 – Levantur mot EUIPO – Fantasia Hotels & Resorts
(Fantasia BAHIA PRINCIPE HOTELS & RESORTS)**

(Mål T-504/22)

(2022/C 380/29)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Levantur, SA (Murcia, Spanien) (ombud: advokaterna G. Marín Raigal, E. Armero Lavie och C. Caballero Pastor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Fantasia Hotels & Resorts, SL (Zaragoza, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket Fantasia BAHIA PRINCIPE HOTELS & RESORTS – EU-varumärke nr 17 365 016

Förfarande vid EUIPO: Annuleringsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 20 maj 2022 i ärende R 1000/2021-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO, och i förekommande fall intervenienten (FANTASÍA HOTELS & RESORTS, SL), att ersätta de kostnader som är hänförliga till målet vid tribunalen, och
- förplikta den part som har åberopat ogiltighet, FANTASÍA HOTELS & RESORTS, SL, att ersätta de kostnader som är hänförliga till överklagande R 1000/2021-1 och ogiltighetsförklaring nr 36483 C.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 16.1 b, 7.2 d, 8.5 och 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625 och principerna om motivering, rättssäkerhet och god förvaltning.
- Åsidosättande av artiklarna 60.1 c, 8.4, 95.1 och 97.1 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, av artiklarna 7.2 d och 10.3 och 10.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625, och därmed överensstämmande rättspraxis.
- Åsidosättande av artiklarna 8.1, 60.1 c, 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

**Överklagande ingett den 18 augusti 2022 – Levantur mot EUIPO – Fantasia Hotels & Resorts
(LUXURY BAHIA PRINCIPE FANTASIA Don Pablo Collection)**

(Mål T-505/22)

(2022/C 380/30)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Levantur, SA (Murcia, Spanien) (ombud: advokaterna G. Marín Raigal, E. Armero Lavie och C. Caballero Pastor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Fantasia Hotels & Resorts, SL (Zaragoza, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Figurmärke LUXURY BAHIA PRINCIPE FANTASIA Don Pablo Collection – EU-varumärke nr 16 020 547

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 20 maj 2022 i ärende R 1973/2020-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO, och i förekommande fall den övriga deltagaren i målet (Fantasia Hotels & Resorts, SL) att ersätta rättegångskostnaderna för målet i tribunalen, och
- förplikta Fantasia Hotels & Resorts, SL, som begärt ogiltigförklaring, att ersätta kostnaderna avseende ärende R 1973/2020-1 och ogiltighetsförklaring nr 36444C.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 16.1 b, 7.2 d, 8.5 och 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625 och principerna om motiveringsskyldighet, rättssäkerhet och god förvaltning.
- Åsidosättande av artiklarna 60.1 c, 8.4, 95.1 och 97.1 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, artiklarna 7.2 d, 10.3 och 10.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625 och motsvarande rättspraxis.
- Åsidosättande av artiklarna 8.1, 60.1 c och 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

**Överklagande ingett den 22 augusti 2022 – Sastela mot EUIPO – Zenergo
(Tante Mitzi Caffè CAFFÈ – STRUDEL – BARETTO)**

(Mål T-510/22)

(2022/C 380/31)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Sastela, proizvodnja peciva in tort, d.o.o. (Ljutomer, Slovenien) (ombud: juristen U. Pogačnik)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zenergo d.o.o. (Zgornja Polskava, Slovenien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket Tante Mitzi Caffè CAFFÈ – STRUDEL – BARETTO – EU-varumärke nr 11 425 394

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 13 juni 2022 i ärende R 1413/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla förevarande överklagande, ändra det överklagade beslutet genom att bifalla klagandens överklagande till överklagandenämnden och ändra annulleringsenhetens beslut genom att undanröja upphävandet av det omtvistade varumärket,
- eller ogiltigförklara det överklagade beslutet och återförvisa ärendet till EUIPO för omprövning, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 58.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 24 augusti 2022 – Vitromed mot EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)

(Mål T-514/22)

(2022/C 380/32)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Vitromed GmbH (Jena, Tyskland) (ombud: advokaten M. Linß)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Vitromed Healthcare (Jaipur, Indien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket "VITROMED Germany" – Registreringsansökan nr 18 209 244

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 2 juni 2022 i ärende R 1670/2021 2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,

- ogilla invändningsförfarandet i dess helhet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV